Sfântul Dionisie Areopagitul şi întâlnirea sa cu Maica Domnului

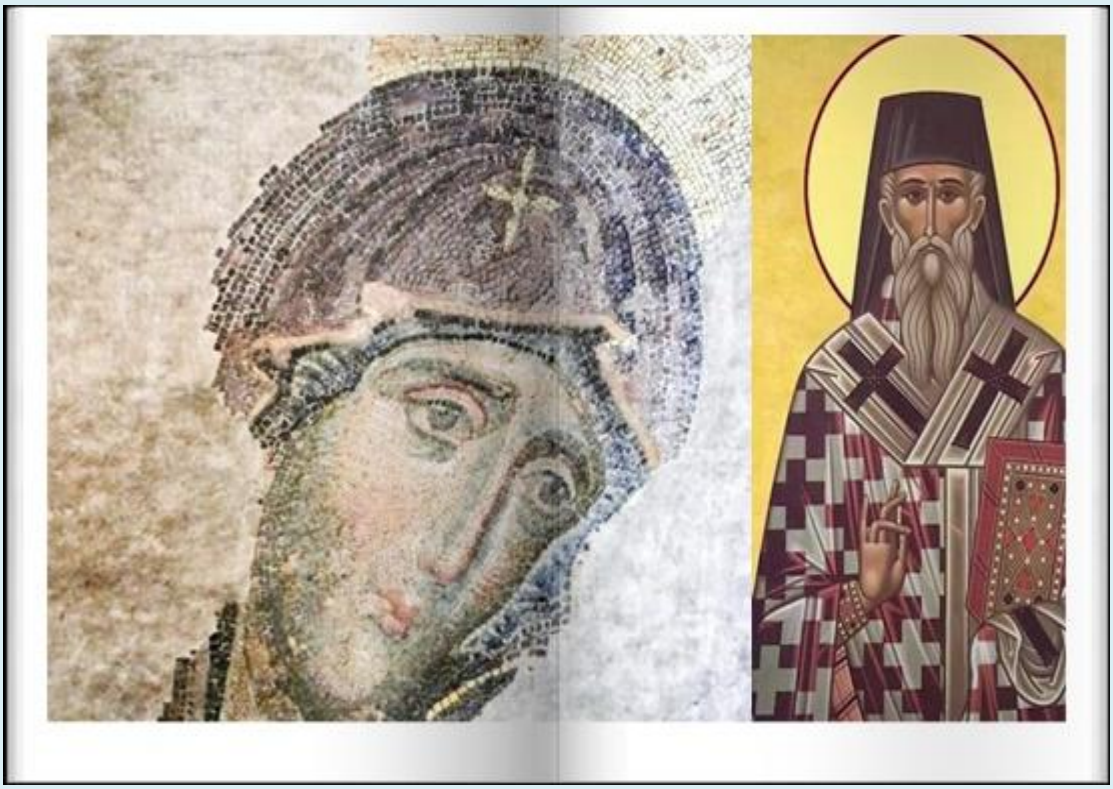

Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul (s.v. 3 octombrie / s.n. 16 octombrie):

https://www.academia.edu/44461681/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Dionisie_Areopagitul_3_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-dionisie-areopagitul

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.sfin%C5%A3it%20muc.%20Dionisie%20Aeropagitul%20

https://archive.org/details/@steaemy?query=Dionisie+Areopagitul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Areopagitul

&&&

Apoi a venit la dânsa spre cercetare şi închinăciune şi ***Sfântul Dionisie Areopagitul***, cel luminat în Atena de Sfântul apostol Pavel şi a petrecut nedepărtat de dânsul trei ani, având mare dorinţă să vadă pe Maica lui Dumnezeu.

După trei ani de la luminarea sa, mergând într-adins cu binecuvântarea învăţătorului său, apostolul Pavel şi văzând pe cea dorită, s-a umplut de multă mângâiere duhovnicească, încât singur despre aceasta o spune în scrisoarea sa către Sfântul apostol Pavel, scriind astfel: ***"Vai, necredincios lucru mi-a fost mie, mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, o povăţuitorule şi începătorul nostru cel prea ales! Că afară de Dumnezeul Cel Preaînalt, să fie ceva plin de dumnezeieştile puteri şi de darurile cele minunate, nimeni din oameni nu poate, să o ajungă cu mintea pe aceea, pe care am văzut-o şi am înţeles-o eu cu ochii, nu numai cei sufleteşti, ci şi cu cei trupeşti; pentru că am văzut cu ochii pe cea cu chip dumnezeiesc şi mai sfântă decât toate duhurile cereşti, pe Maica lui Iisus Hristos, Domnul nostru, pe care mi-a dăruit-o mie a o vedea darul lui Dumnezeu şi cinstea vârfurilor apostolilor, asemenea şi darul cel nespus al singurei milostive Fecioare şi prea curatei.***

Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu cel Atotputernic, iarăşi şi iarăşi şi înaintea darului cel mântuitor şi înaintea prea slăvitei cinstitei Fecioare Maria, că, pe când era cu Sfântul Ioan evanghelistul, petrecând în trup şi strălucind la cer ca un soare, am intrat înaintea feţei celei cu chip dumnezeiesc a Preasfintei Fecioare, atât de mare şi nemăsurată dumnezeiască rază, nu numai m-a strălucit din afară, dar şi înlăuntru mai mult m-a luminat şi m-a umplut de atâtea prea minunate şi felurite aromate cu bună mirosire, încât nici trupul meu cel neputincios, nici duhul n-a putut suferi unele ca acele semne atât de mari şi începături ale fericirii şi slavei celei veşnice. Inima mea şi duhul meu au slăbit de slava şi de dumnezeieştile daruri.

Mărturisesc cu Dumnezeu, care a petrecut în prea cinstitul şi feciorescul pântece, că, de nu mi-ar fi fost mie dumnezeieştile Tale învăţături şi legi, în pomenire şi în mintea cea luminată, aş fi înţeles-o pe ea că este adevărat Dumnezeu şi aş fi cinstit-o pe ea cu închinăciunea care se cuvine unuia adevăratului Dumnezeu. Căci nici o slavă şi cinste mai mare nu poate să fie ajunsă de mintea oamenilor celor prea măriţi de Dumnezeu, precum a fost acea fericire pe care am gustat-o eu nevrednicul, învrednicindu-mă în acea vreme şi făcându-mă atunci foarte fericit. Mulţumesc Celui Preaînalt şi Preabunului meu Dumnezeu, dumnezeieştii Fecioare şi prea sfântului apostol Ioan, asemenea şi ţie, începătorului Bisericii care dănţuieşte, celui ce o facere de bine ca aceasta cu milostenie mi-ai arătat mie".

Aceasta este scrisoarea Sfântului Dionisie, din care este destul a vedea şi a înţelege ce fel de dar dumnezeiesc avea prea cinstita faţă a prea curatei Stăpânei noastre, petrecând pe pământ. Deci cei ce o vedeau pe ea în trup, se luminau cu sufletele şi se îndulceau cu inimile de multă bucurie duhovnicească. Căci mulţi alergau la ea de pretutindeni din cei noi luminaţi; iar ea, ca o adevărată Maică, pe toţi îi primea întocmai cu nefăţărnicie şi pe toţi îi miluia cu darul său. Celor bolnavi le dădea tămăduiri; neputincioşilor, sănătate; celor mâhniţi, mângâiere şi tuturor de obşte, întărire în credinţă; neîndoire în nădejde, îndulcire în dragostea cea dumnezeiască, iar păcătoşilor, îndreptare.